

וגודל עניין מחהה אנחנו רואים בהחיד"א הקדוש זצ"ל שسؤال למה רק נח ניצל מהמבול?

הרי היו הרבה אנשים כשרים בדור המבול?

אלא אותם אנשים לא מיחו באנשי דור המבול, ולכן לא ניצלו אפילו שלא חטאו, מה שאין כן נח.

וככה היה בימי חורבן הבית. וככשיו אנחנו יותר גורע מדור המבול.ומי שרצה להינצל שימחה נגד הפהה הנכricht של עבודה זהה וגילוי עריות, כי ידוע שיבא מבול לא רק של מים אלא (אטום)...

וזה לשון החיד"א הקדוש זצ"ל בספר חמota אנך על בראשית (פרק ו פסוק ט) במה שכותוב בתנחות מא פ' ראה: הרבה כשרים היו בדור המבול כמו נח, ונמכו עם הדור וכתבנו בעניותנו במקומות אחר - שהטעם שנמכו אותו הכהרים, היינו משומש שלא מיחו כמו שנגזר על הצדיקים ביום יחזקאל דברי וממקדי תחולו. מה שאין כן, נח שמייחה בהם כמו שאמרו זצ"ל בבראשית רבא - על פסוק שנאו בשער מוכיה ודובר תמים יתעבו. כי הוא היה מוכיחם, ובני דורו היו מתעבים אותו, ולזה ניצול.

וזה שאמր: "مزرك אחד" - זה נח, שנזרק מדור המבול, כלומר שדור המבול שנאו והעבשו על תוכחתו, לדבר הנזרק ונמאס, ועל כן הוא לבודו ניצול, וזה רמז אחד כלומר משומש שהיה נמאס ככלי אין חוץ בו. לזה אחד הוא לבודו ניצול, מה שאין כן הכהרים אחרים שלא מיחו עד כהן.

ובאור החיים הקדוש שמות פרק לב פסוק יא

למה ה' יחרה וגוי על פי דבריהם זצ"ל (שם"ר מב ז) שאמרו שעرب רב בלבד עשו את העגל, והוא אומר שחת עמק, ולדבריהם זצ"ל בהכרח לומר, שהיתה ההקפדה על כל ישראל שלא מיחו, ובפי זה יהיה כוונת משה באומרו למה, טענה הנשמעת.